

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/400/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1106210274
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1106210274.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej, členov senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a JUDr. Michaely Frimmelovej v právnej veci navrhovateľky: J. H. S., X. XX, U., proti odporkyni: J. U., X. R. Y. XXX, zast. Advokátskou kanceláriou Mišík, s.r.o., Prievozská 4B, Bratislava, o zaplatenie 1.161,79 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného Bratislava I zo dňa 26. mája 2011, č.k. 19C 8/2007-160, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti p
o t v r d z u j e.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uložil súd prvého stupňa odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľke 660,56 eur do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, a v časti istiny v sume 501,23 eur, ako aj uplatneného úroku z omeškania vo výške 6% zo sumy 1.161,79 eur od 14.10.2005 do zaplatenia návrh zamietol.

Vychádzal zo zisteného skutkového stavu, ktorý ustálil tak, že na základe predchádzajúceho telefonického rozhovoru, udelila odporkyňa navrhovateľke ako advokátke pri stretnutí v advokátskej kancelárii navrhovateľky dňa 20.09.2005 plnú moc na jej zastupovanie v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 14C 172/96, ktoré prebiehalo už 9 rokov. Podľa tvrdenia navrhovateľky, táto nevedela odporkyni pri osobnom stretnutí povedať výšku odmeny, vzhľadom na prebiehajúce konanie, dĺžku konania a rozsah spisu. Navrhovateľka ako právna zástupkyňa odporkyne vstúpila do konania, a na základe udelenej plnej moci bola dňa 20.09.2005 predmetný spis študovať v študovni Okresného súdu Bratislava I., a dňa 23.09.2005 sa zúčastnila podľa zápisnice súdu pojednávania, pri ktorom predložila súdu ňou vypracované písomné podanie, ktorým zároveň upravila petiu návrhu v prospech odporkyne na sumu 744.791,- Sk s príslušenstvom. Po pojednávaní odporkyňa odovzdala navrhovateľke zálohu 10.000,- Sk. V konaní nebolo sporné, že pri udelení plnej moci odporkyňou navrhovateľke nedošlo k dohode o výške odmeny za poskytovanie právnych služieb. Výšku odmeny oznámila navrhovateľka odporkyni po pojednávaní e-mailom dňa 29.09.2005, kde navrhla hodinovú sadzbu za poskytnutie právnych služieb v sume 2.000,- Sk, a zároveň jej zaslala aj návrh zmluvy o poskytovaní právnych služieb. Odporkyňa reagovala e-mailom zo dňa 30.09.2005 tak, že vyjadrila nesúhlas s navrhovanou hodinovou sadzbou za poskytnutie právnych služieb a zároveň vypovedala navrhovateľke plnú moc na zastupovanie v konaní. Dňa 04.10.2005 došlo k odovzdaniu dokladov k predmetnej veci. Odporkyňa v konaní rozporovala hodnotu sporu, z ktorého si navrhovateľka uplatňovala tarifnú odmenu, jej vyčíslenie, i samotný

nárok navrhovateľky, keď považovala poskytnutú zálohu vo výške 10.000,- Sk za postačujúcu za právne služby navrhovateľky.

Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania nedošlo k dohode o odmene navrhovateľky ako advokátky za právne služby poskytnuté odporkyni ako klientovi. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 730 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 6, § 9 ods. 1 a § 10 ods. 2 vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnnej do 31.12.2005, keď dospel k záveru, že vzhľadom k tomu, že medzi účastníkmi nedošlo k dohode o určení odmeny advokáta v zmysle § 1 ods. 2 vyhl.č. 655/2004 Z. z., prináleží navrhovateľke ako advokátke tarifná odmena podľa § 10 ods. 1, 2 vyhl.č. 655/2004 Z.z.

Z pripojeného spisu sp.zn. 14C 172/1996 ustálil, že v čase udelenia plnej moci navrhovateľke odporkyňou na zastupovanie v konaní bola cena predmetu sporu pôvodne odporkyňou v konaní uplatňovanou 355.200,- Sk, a následne na pojednávaní dňa 23.09.2005 doručila navrhovateľka písomné podanie, ktorým vymedzila okruh účastníkov v súvislosti s úmrtím E. G., a zároveň titulom univerzálnej sukcesie upresnila aj petit návrhu v prospech odporkyne na sumu 744.791,- Sk, čo vyplýva zo zápisnice z pojednávania dňa 23.09.2005. Vychádzajúc z uvedených skutočností potom pri stanovení výšky odmeny za jednotlivé úkony právnej pomoci pri prvých dvoch úkonoch (príprava a prevzatie vecí, vypracovanie podania na súd) vychádzal z ceny predmetu sporu 355.200,- Sk, t.j. 8.650,- Sk za jeden úkon právnej pomoci, a pri treťom úkone (účasť na pojednávaní), kde došlo k upresneniu petitu v prospech odporkyne na sumu 744.791,- Sk, zo sumy 744.791,- Sk, čo predstavuje odmenu za úkon právnej pomoci sumu 12.150,- Sk. Námietku odporkyne, že na tomto pojednávaní zmena petitu pripustená nebola, považoval za právne bezvýznamnú, nakoľko v danom prípade k upresneniu petitu došlo na základe univerzálnej sukcesie a nebolo potrebné uznesenie o zmene petitu. Vychádzajúc z uvedených skutočností a v súlade s § 10 ods. 1, 2 vyhl.č. 655/2004 Z.z. stanovil odmenu za jednotlivé úkony právnej služby, ktoré vykonala navrhovateľka v prospech odporkyne na dva úkony po 8.650,- Sk a jeden úkon za 12.150,- Sk a 3x režijný paušál po 150,- Sk, čo spolu predstavuje sumu 29.900,- Sk, od ktorej odpočítal poskytnutú zálohu vo výške 10.000,- Sk, čím stanovil povinnosť odporkyne zaplatiť navrhovateľke 19.900,- Sk, po prepočítaní konverzným kurzom 660,56 eur. Vo zvyšku považoval nárok navrhovateľky za nedôvodný a zamietol ho. Zamietol aj navrhovateľkou uplatnený úrok z omeškania, keď mal za to, že odporkyňa sa doposiaľ do omeškania nedostala z dôvodu nesprávne stanovenej výšky odmeny za právne zastupovanie.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p, a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu, keď vyhodnotil, že pomer úspechu obidvoch strán v konaní bol zhruba rovnaký.

Proti tomuto rozsudku, v časti uloženia povinnosti odporkyni zaplatiť navrhovateľke sumu 660,56 eur, podala včas odvolanie odporkyňa, ktorá žiadala rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a návrh zamietnuť. Dôvodila tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd prvého stupňa neposudzoval súlad uzavretej príkaznej zmluvy s dobrými mravmi. Poukázala na to, že vzhľadom na tieseň odporkyne a nedojednanie odmeny za poskytovanie právnych služieb, ktoré navrhovateľka odsúvala, čím vyvolala v odporkyni omyl, že odmena, ktorú bude požadovať, sa nebude líšiť od odmien doterajších právnych zástupcov v uvedenom konaní, je príkazná zmluva uzavretá v rozpore s dobrými mravmi. Za rozpor s dobrými mravmi považovala, že navrhovateľka spôsobila nedorozumenie o výške odmeny, a toto využila pre vymáhanie fiktívnych nárokov, keď si ako advokátka nespĺnila povinnosť pri konkludentnom uzavretí príkaznej zmluvy jasne a zrozumiteľne upraviť spôsob určenia odmeny tak, aby obe strany súhlasili. Dôvodila, že ak by jej bola známa výška odmeny, nepožiadala by navrhovateľku o poskytovanie právnych služieb. Mala za to, že pri výkone advokácie nie je obvyklé od klienta, ktorý je zastupovaný, požadovať tarifnú odmenu. Poukázala na to, že si plní svoje záväzky voči svojim právnym zástupcom, ktorých mala v rôznych konaniach päť, ale záväzok voči navrhovateľke nepovažuje za vzniknutý v súlade s dobrými mravmi, a zotrvala na svojom názore, že záloha vo výške 10.000,- Sk, ktorú navrhovateľke poskytla, je dostačujúcou odmenou za jej právne služby.

I keď sama uviedla, že pri výkone advokácie nevystupuje klient advokáta v pozícii spotrebiteľa, rozsiahlo argumentovala svojím obdobným postavením s použitím analógie, a okrem iného poukázala na právnu úpravu poskytovania služieb na vnútornom trhu, ktorá sa vzťahuje na výkon advokácie, a v tejto súvislosti hlavne na ust. § 6 ods. 1 písm. i/, j/ zák.č. 136/2010 Z.z. o službách na vnútornom trhu. Mala za to, že i keď predpisy o ochrane spotrebiteľa a o službách na vnútornom trhu nie je možné vzhľadom na ich časovú, resp. vecnú pôsobnosť aplikovať, neznamená to, že ich pri určení pravidiel slušnosti a poctivého jednanja vo vzťahu medzi advokátom a klientom nemožno použiť.

V ďalšom dôvodila Uznesením predsedníctva Y. G. X. č. X zo dňa 11.03.2005, ktorým sa upravuje postup pri preberaní odmeny za právne služby, a to čl. 2, že advokát je povinný pri preberaní odmien za právne služby informovať klienta o dôvode a podmienkach platieb za poskytované právne služby, ktoré je v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 zákona o advokácii pre advokáta záväzné.

Uviedla, že navrhovateľka využila svoje znalosti a poznatky prevyšujúce znalosti a poznatky odporkyne, zámerne odmietla ujednať odmenu za poskytnutie právnych služieb, využila omyl a určitú tieseň na strane odporkyne, a to s cieľom dosiahnuť neprimerané obohatenie na odmene advokáta. Príkaznú zmluvu o poskytovaní právnych služieb považuje za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi a jej neurčitosť, a z neplatného právneho úkonu nemožno priznať právo na zaplatenie odmeny.

Čo sa týka výšky tarifnej odmeny, poukázala na to, že ust. § 10 ods. 2 vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb jednoznačne určuje, že hodnota odmeny za jeden úkon právnej služby sa určuje z ceny práva, určenej pri začatí poskytovania právnej služby. Súd prvého stupňa nezdôvodnil prelomenie tejto normy v tom zmysle, že navýšenie ceny predmetu sporu má vplyv na určenie ďalšej odmeny po navýšení. Mala za to, že ak raz súd stanovil, že pri začatí poskytovania právnej služby bol jeden úkon právnej služby v hodnote 8.650,- Sk, mal aj tretí úkon právnej služby ohodnotiť na 8.650,- Sk, keďže opačný postup je v príkrom rozpore s jasným znením citovanej vyhlášky. Odhliadnuc od toho, uvedeným podaním nedošlo k navýšeniu ceny predmetu sporu, a taktiež, posledný úkon mal byť v 1 tarifnej odmeny, nakoľko sa pojednávanie nekonalo, bolo odročené.

Navrhovateľka odvolací návrh nepodala, a vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporkyne žiadala rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Argumentovala, že tvrdenia odporkyne ohľadne jej neochoty určiť odmenu za právne služby a opakované odsúvanie uzatvorenia dohody o právnych službách a tvrdenie, že navrhovateľka vyvolala u odporkyne omyl, že odmena, ktorú bude požadovať, sa nebude líšiť od odmien doterajších právnych zástupcov sú účelové a nezakladajú sa na pravde. Poukázala na to, že nemohla opakovane odsúvať určenie odmeny, nakoľko pred predmetným pojednávaním sa s odporkyňou stretla len raz, a potom až na pojednávaní, resp. tesne pred ním, kde mala odporkyňa možnosť prečítať si ňou pripravené doplnenie návrhu a odsúhlasiť ho, čo aj urobila. V prípade, že odporkyňa mala akékoľvek pochybnosti o jej morálnej bezúhonnosti a odbornosti pri ich prvom stretnutí, stále mala možnosť si vybrať iného advokáta na zastupovanie, čo neurobila, hoci mala do pojednávania štyri dni. Zhodnotila, že okolnosti, uvádzané odporkyňou, týkajúce sa rozporu platnosti uzatvorenia dohody o poskytovaní právnych služieb, a argumentácia odporkyne s tým súvisiaca, sú v tomto konaní bezpredmetné, nakoľko nedošlo k uzatvoreniu písomnej dohody o poskytovaní právnych služieb, čím jej vzniklo právo na uplatnenie si tarifnej odmeny v zmysle § 10 ods. 1 a 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov. Vyjadrila názor, že odporkyňa sa účelovými argumentmi a úkonmi snaží predlžovať konanie v snahe vyhnúť sa zaplateniu dlžnej sumy za poskytnuté právne služby.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu odvolania odporkyne, bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné. Rozsudok súdu je v napadnutom výroku vecne správny, preto ho v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, a keďže sa stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku, týmto naň poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Na zdôraznenie správnosti už len dodáva nasledovné skutočnosti:

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že odporkyňa sama vyhľadala navrhovateľku ako advokátku a požiadala ju o poskytovanie právnych služieb, s čím navrhovateľka súhlasila, a že odporkyňa jej udelila dňa 20.09.2005 plnomocenstvo na zastupovanie v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 14C 172/96, ktoré navrhovateľka prijala. Vypracovala písomné vyjadrenie k predmetu sporu a zúčastnila sa ako právna zástupkyňa odporkyne na pojednávaní pred súdom dňa 23.09.2005, teda vykonala tri úkony právnej služby. Možno konštatovať, že súd prvého stupňa vykonal dostatočne rozsiahle dokazovanie na okolnosti, za ktorých vznikol právny vzťah medzi navrhovateľkou a odporkyňou, a aký bol obsah tohto právneho vzťahu. Tu je nevyhnutné poukázať na to, že nedodržanie písomnej formy zmluvy o poskytnutí právnych služieb nezakladá neplatnosť tohto právneho úkonu (ustanovenia § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka o príkaznej zmluve), a tiež na to, že uzavretím zmluvy o právnych službách bol v danej veci založený medzi účastníkmi konania právny vzťah advokáta a klienta, ktorého podstatným znakom je odplatosť. V konaní bolo tiež preukázané, a táto skutočnosť nebola sporná, že medzi účastníkmi konania nedošlo k dohode o odmene navrhovateľky ako advokátky za právne služby poskytnuté odporkyni ako klientovi. Preto, ak za takto zisteného skutkového stavu aplikoval súd prvého stupňa nevyvrátiteľnú domnienku, vyplývajúcu z ust. § 1 ods. 2 vyhl.č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, vec posúdil po právnej stránke správne.

Podľa ust. § 1 ods. 2 vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinný do 31.12.2005, sa odmena advokáta určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len zmluvná odmena); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14).

Tu je potrebné poukázať na to, že samotná vyhláška rieši situáciu, keď medzi advokátom a klientom nedôjde k dohode o odmene advokáta. Vyhláška č. 655/2004 Z.z. rozlišuje zmluvnú a mimozmluvnú odmenu advokáta. Pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnych služieb sa môže advokát dohodnúť s klientom na spôsobe a výške zmluvnej odmeny (§ 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). Výška zmluvnej odmeny musí byť v súlade s dobrými mravmi. Ak nedôjde k dohode o zmluvnej odmene, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene. Je nepochybné, že advokát poskytuje právne služby spravdla za odmenu, a právny vzťah zastúpenia klienta advokátom sa zakladá zmluvou o poskytnutí právnych služieb. Pokiaľ v prípade niektorých iných zmlúv je absencia dohody o konkrétnej odplate za poskytnuté plnenie spravdla sankcionovaná neplatnosťou zmluvy, v prípade zmluvy o poskytnutí právnych služieb je tento následok vylúčený právnou úpravou, ktorá stanovuje nevyvrátiteľnú domnienku dohody o tarifnej odmene advokáta.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa nezistil žiaden navrhovateľkou tvrdý rozpor s dobrými mravmi, ani neplatnosť uzavretej zmluvy o poskytnutí právnych služieb práve pre tento rozpor. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že advokát a jeho klient sa môžu dohodnúť na odmene, ale nemusia tak urobiť. Bolo plne v dispozícii odporkyne, ak navrhovateľka nevedela pred alebo pri uzavretí zmluvy spôsob a výšku odmeny určiť, rokovať o odmene, trvať na dohode, prípadne z dôvodu absencie dohody o odmene advokátky zmluvu neuzavrieť a vyhľadať právnu pomoc u iného advokáta. Na tvrdenú tieseň odporkyne taktiež nie je možné prihliadať, keďže žiadnu tieseň nepreukázala, a ak nejakú časovú tieseň subjektívne pociťovala, nemôže to byť na ujmu navrhovateľky, ktorú v tejto vlastnej časovej tiesni sama vyhľadala a požiadala o poskytovanie právnych služieb. Navyiac, žiadnu zmluvu s navrhovateľkou nebola nútená uzavrieť. Nie je preto tiež možné prisvedčiť jej argumentácii v odvolaní, že ak by vedela, akú odmenu bude navrhovateľka požadovať, zmluvu by neuzavrela, resp. že ju navrhovateľka nejakým spôsobom uviedla do omylu ohľadom odmeny. Odvolací súd dáva do pozornosti odporkyne, že ako zmluvná strana si mohla dohadovať podmienky ohľadom zmluvnej odmeny pri uzatváraní zmluvy, a ak tak neurobila, musela byť vzhľadom na jednoznačné znenie vyhlášky č. 655/2004 Z.z. uzročená s tým, že v prípade absencie dohody o zmluvnej odmene, sa na určenie odmeny navrhovateľky použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene. Tu je potrebné poukázať i na to, že odporkyňa musela byť danej problematiky známa, keďže ako sama uviedla, v rôznych konaniach ju zastupovalo už päť advokátov. Skutočnosť, že odporkyňa považuje preddavok 10.000,- Sk, zaplatený navrhovateľke, za dostačujúci za jej právne služby, považuje odvolací súd za právne irelevantný.

K ďalším odvolacím námietkam odporkyne odvolací súd uvádza, že odporkyňa správne v odvolaní skonštatovala, že na posudzovanú vec sa nevzťahujú ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa (prípadne ďalších zákonov, ktoré v posudzovanom čase ešte neboli v platnosti), preto odvolací súd jej podrobne odôvodnenú analógiu nevyhodnocoval, a obmedzil sa len na konštatovanie, že navrhovateľka nie je v predmetnej veci v pozícii spotrebiteľa, a vzhľadom na vyššie uvedenú jednoznačnú právnu úpravu a dôsledky z nej plynúce, je akákoľvek analógia vylúčená.

Odvolací súd tiež preskúmal námietky odporkyne ohľadom stanovenia tarifnej odmeny za jednotlivé úkony právnej služby, v ktorých odporkyňa vyjadrila názor, že ak súd stanovil, že pri začatí poskytovania právnej služby bol jeden úkon právnej služby v hodnote 8.650,- Sk, mal aj tretí úkon právnej služby ohodnotiť na 8.650,- Sk, keďže ust. § 10 ods. 2 vyhl.č. 655/2004 Z. z. určuje, že hodnota odmeny za jeden úkon právnej služby sa určuje z ceny práva, určenej pri začatí poskytovania právnej služby, a taktiež tvrdila, že pojednávanie sa riadne nekonalo. Námietky odporkyne vyhodnotil ako nedôvodné po tom, čo dospel k záveru, že súd prvého stupňa stanovil výšku tarifnej odmeny správne. Odporkyňa v odvolaní nenamietala prvostupňovým súdom stanovenú výšku tarifnej odmeny za prvý a druhý úkon právnej služby, namietala len, že tretí úkon má byť ohodnotený v rovnakej výške. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že na pojednávaní dňa 23.09.2005 (ktoré riadne prebehlo v trvaní 25 minút) sa vzhľadom na upresnenie petitu v prospech odporkyne, o ktorom nemuselo byť rozhodnuté z dôvodu univerzálnej sukcesie, konalo o sume 744.791,- Sk, z čoho potom tarifná odmena advokáta za úkon právnej pomoci predstavuje sumu 12.150,- Sk. Pre účely určenia výšky odmeny advokáta za ním poskytnutú právnu službu je rozhodujúci moment vykonania každého jednotlivého úkonu právnej služby, teda nie moment, kedy advokát začal poskytovať právne služby (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. mája 2012, sp.zn. 3 M Cdo 17/2010). Tarifná odmena bola preto súdom prvého stupňa určená správne. Odvolací súd sa stotožňuje s výpočtom navrhovateľke priznaného nároku, ktorý vykonal súd prvého stupňa, preto naň v ďalšom poukazuje.

Záverom odvolací súd už len uvádza, že navrhovateľka navrhla po vykonaní úkonov právnej služby odporkyni doplatenie sumy 6.000,- Sk (199,16 eur), čo predstavuje menej ako tretinu tarifnej odmeny, a sumy priznanej v súdnom konaní, avšak odporkyňa ani na takúto odmenu nepristala, čo vyvracia tvrdenie odporkyne, že ju navrhovateľka uviedla do omylu s cieľom dosiahnuť neprímerané obohatenie na odmene advokáta.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 ods. 2 potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods.1 a § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľke, úspešnej v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ich náhradu neuplatnila.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.